

zimo zajci niso se jih bili dotaknili? Iz početka ni hotel z odgovorom iz sramožljivosti na dan. Kadar pa mu jaz vse meni znane reči imenujem, tudi on začne: „Gospod! nič ni boljšega, kakor je človeček, kravjek, scavnica človeška s pepelom zmešana; tega se zajic ne dotakne.“

Pri Svetinjah so sadjorejci to zimo drevenko jabelk po 3 fl. sreb. prodajali. — Oj! kako veselo so se spomnili svojih besed pred tremi leti, da se bo barantija tudi z jabelki odperla! Terdovratneži! odprite radostno za svoj prid skerbni učenikom svoje serca in ušesa!

Še jedno. Tudi krasno novo pohištvo červi ino majhni kebrčki, ki, kadar so prevertali svoje stanovanja, deske, stene itd. potem izletijo na beli dan prav situ podobno luknjasto napravijo. Po dolgem praznem prizadetji sem poslednjič si izmislil, na svoj nov umivavnik (Waschkasten), ktere ga so mi na eni strani mersikje prevertali, prav vroč iz peči vzeti in v ruto zaviti hleb kruha položiti in tak neprijetne prebivavce vničiti, kjer so se ostudnega dela lotili. Bal sem se za furniro in polituro, toda zastoj; celo malo je na polituri poznati, ako se blizo pogleduje. Jančar.

Iz Ljubljane 17. t. m. popoldne je hudo vreme s točo v okolici ob gorah od Kamnika med Tuhinsko dolino in veliko cesto do Trojan razsajalo in sadje in žita sosesk Zlato polje, Češnice in Blogovic Berdskega okraja poškodovalo in deloma tudi popolnoma potolklo. V Zlatopoljski soseski so posestva vasi Pšajnovce in Gabrovnica, v Blogoviški soseski posestva vasi Veliki Jelnik, Zlatnik, Ikoša, Prelesje, Gaberje in Prevoje zlo terpele, soseska Češniška pa je bila vsa od nezgode zadeta.

Novičar iz raznih krajev.

Nj. c. k. apost. Veličanstvo, Cesar so z najvišjem sklepom od 18. t. m. namesti dosedanjega ministra pravosodja Karola barona Krauss-a izvolili dosedanjega predsednika najvišje urbarialne sodnije, Franca grofa Nadasd-a za ministra pravosodja. Bivši minister je postal predsednik najvišje sodnije na Dunaji. Novi minister je šel 21. t. m. v Budo k Cesarju, svojo prisego opraviti. Novi minister pravosodja je zlahnega ogerskega rodú, in to, da je ravno zdaj izvoljen, ko Cesar po Ogorskem popotjejo, ima kaj pomeniti. Naj bo novemu ministru slava prihranjena, narodom urno pravico zagotoviti. — Njih ekscelencija, maršal grof Radecki je imel 21. t. m. nesrečo, da je v svoji sobi, urno se obervivši, padel in kost levega stegna si zlomil. To nesrečo zvediti, so Cesar koj oficirja k staremu Gospodu poslali. Ni treba opomniti, da je ta žalostna novica povsod serčno pomilovanje zbudila. — Med Avstrijo in Piemontom bo dosedanja merzlota blezo skoraj nehala. Grof Cavour je poslal pismo na Dunaj, ktere ga zapopadek je bil poprej avstrijskemu poslancu v Parizu naznanjen in od tega kot zadostljiv spoznan. — Prizadevanja bavarskega kralja v napolitanskih zadevah obetajo dober uspeh. — Pruski kralj je svojemu poslancu v Parizu ukazal, pogodbo zastran Neuenburga nepogojno podpisati. Dalje se sliši za gotovo, da se Prusija odpove milijonu frankov, ktere bi mu imela Švajca plačati. 23. t. m. je bila menda poslednja seja v Neuenburških zadevah. — Belgijski kralj, oče neveste nadvojvoda Ferdinanda Maksa, je o vzdigovanji avstrijskega posojila leta 1834 300.000 gld. zadel. Pripovedujejo, da je kralj, to novico zvedši, rekel: „Ljudje pravijo, da starim ljudem ne gré nič po godi. Jez pa z veseljem vidim, da me sreča še ni zapustila.“ — Knez Danilo je prišel 4. t. m. v Kotar. Blizo 800 Černogorcov je prišlo na mejo, ga pozdravit. V Njegušu so prenočili in tu je knez svojemu stricu Drago celo premoženje ubežnih zlahtnikov v dar dal. Blizo Njeguša ležeče posestva izgnanega Petroviča so bile očitno na prodaj, in ker ni bilo nikogar, kdor bi se kupa lotil, so bili bližnji sosedje prisiljeni, jih kupiti. Hišo Jurja Petroviča

v Cetinjah je knez starašinstvu v dar dal. Duhovšini je ukazal, pri cerkvenih opravilih namesti sinode petrogradske carogradske imenovati. — Število romarjev v sveto deželo je letos 12.000 memo 1600 protečenega leta. Dasiravno je bilo toliko ljudi velikonočni teden v Jeruzalemu, je bilo vendar vse mirno. — Ces. avstrijska vlada je s Tuneskim Bejem kupčijsko pogodbo sklenila in v mestu Vardo poleg Tunisa po svojem poslancu podpisati dala. S tem so se avstrijskemu kupčijstvu zopet nove poti odperle. — Sveti Oče, papež, so prišli 22. popoldne v Jakin, kjer so jih z streljanjem topov, zvonjenjem v vsih cerkvah in z neskončnem veseljem sprejeli. — V angleških časnikih je brati, da se je mnogo ogerskih, v Londonu živečih političnih ubežnikov na avstrijskega poslanca s prošnjo obrnilo, da bi se vsled poslednjega pomilostenja smeli v svojo domovino vrniti. — Od bosniške meje se piše Zagrebškemu časniku 14. t. m., da turški uredniki, spahi in desetinarji tako kristjane stiskajo, da so ti sklenili, može v Carigrad poslati in svoje pritožbe turškemu cesarju podati. Pred nekimi dnevi je hotlo več sto teh nesrečnih ljudi čez Savo na cesarsko pobegniti, pa došli so jih njih zatéravci in pregovorili se vrniti, ker so jim obljubili, da bo kmalo vse drugače. — V Valahii in Moldavi je še vedno vse pri starem, s tem razločkom, da so v Valahii vekači in zijači s svojim vpitjem „strinjenje!“ tako vse oplašili, da nima nihče več serčnosti, se očitno zoperstavlja, in toliko se dá reči, da bo v Valahii večina voljencov za strinjenje svoje glasove dajala; v Moldavi nič kaj ne goré tako zlo za strinjenje; dobro namreč prevdarjajo, da bodo Valahi, ker jih je mnogo več, njih gospodarji. Vpirajo se toraj, kolikor jim je moč, tako ostati, kakor so bili doslej. In to pride turški vladi k dobremu, da se Moldavija tako derži. Tu nimajo francozke podpihovanja toliko uspeha, kakor v Valahii. Kjer se ima strinjenje zgoditi, je treba dvéh. Moldava ga ne želi več. Valahi so preveč čez vojnice skakali in so s tem sami sebi, berž ko ne, jamo skopali.

Vožnja po morji.

(Sonet Mickievičev.)

Šum večí, gošče morske vstajajo strašila,
Mornar na lestvo zleze: bodi vsak na preži!
Zleze, se stegne, visi v nevidljivi mreži
Ko pajek kadar čaka, da bi se zgenila.
Piš, piš, piš! ladja suje, da bi se zbèrdila,
Prevalja se, topí se v pene, vrat si ježi,
Valí teptá, v podnebje let je ne beteži,
Oblake s čelom reže, vetru grabi v krila.
Moj duh se tudi dviga z jamborinim begom,
Kakor teh jader kodri v mislih poletuje,
Noté z veselo družbo moram krik deliti.
Stegavam roke, ladji se na pèrsi vlegam,
Zdi se, da moje nedro let ji ponagljuje;
Kak lahko, ljubo! vem zdaj, kaj je tica biti.

Pogovori vredništva. Gosp. J. T. peku na V.: V novičarji omenjenega hleba velikana, ki je imel iz Ogorskega priti, nismo vidili v razstavi; tudi smo popolnoma Vaših misel, da v plavšu pečen hleb bo osmojen pa ne prepečen. — Gosp. J. V. v V. Gr.: „Dan.“ bote dobivali od prihod. mesca. „Raba glag.“ se dobi še pri gosp. Blazniku po gold. Zavolj „rastl.“ se obrnite do gosp. fajm. J. Medveda v Ljubljano (predmestje Ternovsko Nr. 14). — Gosp. A. K. Cest. v Z.: Zavolj l. Novic ste se menda že porazumeli z odpravnistvom?